

▽ ▽ △

Uredništvo sprejema le frankirane rokopise
in jih ne vrača.

Posamezna številka 20 vin.

▽ ▽ △

OSF.

▽ △ ▽

Uredništvo je v Ljubljani, Knaflove ulice 5,
I. nadstr., upravištvo 'pa pravtam spodaj.

Posamezna številka 20 vin.

▽ △ ▽

==== Politično-satirični tednik. ====

Izganjanje hudiča.

Izganjanje hudiča.

(Glej 9. stran.)

Sodnik: Juri, obtoženi ste, da ste umorili svojo zakonsko ženo Jero.

Juri: Ni mogoče, gospod, o naka! Verjemite mi, gospod paragraf, da sem nedolžen, čisto nedolžen!

Sodnik: Ali niste izganjali hudiča iz žene?

Juri: Tisto pa, tisto, kajpa, gospod! Jera je bila obsedena, vsa obsedena, Bog ji daj presveta nebesa!

Sodnik: Ali niste postavili ponve s smolo, z žveplom in s kadihom nad živo žerjavico?

Juri: Sem, res je! Vse sem naredil tako, kakor pravite.

Sodnik: In ali niste brali iz čarovniških črnih bukev?

Juri: Kajpada, prav lepo sem jih bral in tako natanko, kar sem le mogel. Saj učen res nisem preveč, gospod para —

Sodnik: Tiho! Povejte mi odkritosrčno, ali niste držali svoje žene tako nad ponev in tako dolgo, da se je zadušila?

Juri: Zadušila? Kako neki? Naka, gospod, tega pa ne! Zadušila se mi pa ni, Bog ji daj večni mir in pokoj, čeprav je bila hudo sitna! Dim je bil peklenko hud — komaj sem ga prenašal sam; vendar je res pregnal hudiča iz Jere, Bog ji daj dobro. Tako je bilo in nič drugače ne! Vse sem opravil srečno! No, pa Jera je bila tako ongava ženska, tako vsa svojeglava in vsa trmasta, gospod paragraf, in tako vajena hudiča, da kar nič več ni mogla živeti brez njega!

Zgagasta posetnica

ali

razgnan shod.

Tragikomedična enodejanka.

Osebe:

Dr. Pavletič, predsednik javnemu shodu.

Dr. Gregorčič, ljubljeneec narodov.

Dr. Dermastja, ljudski glas.

Dr. Suholazec, slaven politikar.

Fran Kremžar, peto kolo.

Černic, mežnar in župan.

Občinski redar.

Dvesto obligatnih „zavednih kmetov“.

Kraj: Št. Peter pri Gorici. Čas: Sedanjost.

Prvi prizor.

(Velika dvorana. V ozadju miza; okoli nje sede doktorji sv. pisma, peto kolo Kremžar in župan Černic. Pred njimi telesna in duševna straža mirenka. V dvorani se stiska 200 „zavednih kmetov“. Pri vratih redar.)

Dr. Gregorčič: Bodite nam, meni, dr. Pavletiču, dr. Dermastji, dr. Suholazcu in Kremžarju tukaj pri srčno pozdravljeni!

Černic: Et cum spiritu tuo!

(Mirenski antialkoholist se prekriža, ko zasliši besedico: špirt.)

Dr. Gregorčič: Prišli smo k vam, da vam razložimo volilno reformo.

Černic: Sed libera nos a malo!

Dr. Gregorčič: Voliti pa moramo prej predsednika!

Černic: Oremus!

Dr. Suholazec se odkašljeje.

Dr. Gregorčič: Predseduj nam dr. Pavletič!

Černic: In saecula saeculorum...

Dvesto „zavednih mož“ ploska navdušeno.

Dr. Suholazec kihne.

Dr. Gregorčič: Gospod župan, zmotili ste se, tukaj ste župan in ne mežnar!

Černic: Kadar vidim kaj duhovnikov, se mi zdi vedno, da ministriram pri sv. maši.

Kremžar: Govorili bi radi gospod dr. Pavletič.

Černic: Malora... Amen!

Dr. Pavletič: Zahvaljujem se vam v svojem imenu in v imenu dr. Gregorčiča, dr. Dermastje, dr. Suholazca in Kremžarja za podeljeno mi čast. Besedo ima sedaj g. dr. Gregorčič, deželni in državni poslanec!

Dr. Gregorčič: Sam sem delal za volilno reformo...

Černic: Confiteor...

Dr. Gregorčič: ... ki ni drugega kakor preustrojitev volilnega reda. Na podlagi te preosnove pojde lahko za poslanca vsak v državni zbor, kdor bo izvoljen. Za Goriško sem pridobil tri mandate, prvega sebi, drugega gospodu predsedniku in tretjega gospodu županu. — Voliti moramo namreč take poslance, ki so prijazni cerkvi in duhovščini! In vse to združuje v sebi gospod župan, ki je zaeno tudi mežnar!

Černic: Prosim, slavna gospoda, če bom jaz državni poslanec, ali bom še smel pobirati s košem jajca po občini?

Dr. Dermastja: I zakaj pa ne? — Še, še, kajpada, saj z biro najbolje pokažete svoje krščansko-socialno nazoranje.

Černic: Deo gratias!

Dr. Suholazec se venomer samo suho odkašljeje.

Kremžar: K framazonom ne smete hoditi po jajca!

Mirenski pašaretar: Kaj pa je to: framazon?

Kremžar: Framazon je zidarski mojster, ki se je prej pisal Fra Diavolo in je potem izpremenil svoje ime. Mazon je toliko kakor diavolo, t. j. hudič!

Vseh dvesto zavednih kmetov se prekriža kakor na vojaško povelje.

Redar: Zdi se mi, da gre Gabršček!

Dr. Gregorčič: Zaprite vrata! Va in malora!

Černic: Miserere nobis! — Maleddo!

Redar zapre vrata.

Drugi prizor.

(Spodaj rožljajo debele verige na udih narodnih koncipijentov in ropotajo stroji iz Gabrščkove tiskarne. Skozi odprto okno prifrči kakor bel golobček — Gabrščkova posetnica. Vsi planejo pokoncu.)

Dr. Gregorčič: Fa - fa - fa - loti! Zaključujem javni shod!

Dr. Pavletič: Odpovedujem se predsedstvu!

Dr. Dermastja: To je tolovajstvo! (Nežno pogleda vizitnico, saj je tudi g. f.)

Kremžar: Pojdem po orožnike! Framazoni!

Suholazec se odkašljeje še zmerom.

Oštjar iz Mirne: Oštja, pašaretarji smo mi!

Sedem stolov leti po zraku in vsi padejo na Gabrščkovo posetnico.

Černic: Aleluja!

Dr. Gregorčič: Ta framazon! Razgnati nas hoče ta framazon!

Černic: Dignum et iustum...

Redar: Aretiram vas v imenu postave!

(Pobere vizitnico in jo vtakne v žep.)

Černic: Deo gratias!

Dvesto „zavednih kmetov“: Oštija, pojdimo v oštarijo! Amen.

—lek.

G. Otrobar govori.

Hm, Štefe je mislil, da se bo mogel pohvaliti bogve s kakim junaštvom, ker je povedal v „Slovenca“, da je povodom narodno-naprednega shoda vkljub redarju skakal čez plot. Vsi smo se mu smejali, le njegova boljša zakonska polovica ni razumela šale, temuč je z možicelnom zvečer temeljito obračunala po vseh paragrafih katoliškega zakona.

Z moralo je pri našem dobrem katoliškem ljudstvu velik križ. Nauke sv. pisma jemljejo naši katoličani preveč dobesedno, zato pa so v Marijinih družbah zavladali prav patriarhalni odnosi. Brunnna Marijina hči v Žaljski fari pri Višnji gori se je ravnala po načelu, da so se Adamovi in Evini otroci med sabo možili in ženili brez cerkvenega blagoslova. Rekla si je: saj smo tudi mi Adamovi in Evini otroci, zakaj bi tedaj ne ostala ljubezen lepo doma med zlaho? Posledica temu katoliškemu modroslovju je bila, da je njen brat postal mož, oče in stric, ona žena, mati in teta, njun oče pa stari oče in tast itd.

Poseljsko društvo sv. Marte v Ljubljani se mi zdi nekakšna črna vojska Marijinih družb. Dočim sprejemajo kaplani „zaradi boljše discipline“ v Marijine družbe le dekleta do dvaintridesetega leta, sprejemajo v društvo sv. Marte najrajši doslužene device, ki imajo že kaj življenjskih izkušenj in kaj prihranjenega drobiža. Razlika je tudi ta, da smejo aktivne

Marijine device romati včasih v Lourdes in še češče v Rim, dočim prirejajo društvenice sv. Marte le izlete na Rožnik, na Šmarno goro in na Brezje! Vsaj lani je glasom občnega zbora delovalo društvo le s takimi izleti. S tem pa članice niso zadovoljne ter zahtevajo, naj se ustanovi še društvo sv. Avguščina za moške posie, da bodo mogle lagije romati kam dalje.

Sedaj je povedal „Domoljub“, kaj je glavni pogoj splošne volilne pravice: da gospoda izgubi lov ter ga dobi kmet. Dobrote bodo vsestranske. Kmetu ne bo treba tožiti graščakov za odškodnino, ako mu napravi divjačina kaj škode. Kmet ne bo opravljal nujnega dela na polju, ampak bo stražil s puško po svojih zemljiščih. Tuja gospoda, ki ji ni nič do denarja, ne bo plačevala več lepih stotakov na sramoto občinske blagajnice za najemnino lova.

Baron Aehrenthal se je mudil pretekli teden v Berlinu kot impresario za evropski koncert, koder sodeluje starikavi tercet, imenovan trozveza. Za koncert je delal reklamo tudi knez Bülow v nemškem državnem zboru. Vkljub temu se nihče ne zanima za koncert, ker so pesmice že dokaj zastarele, inštrumenti pa malone vsi počeni.

Edina Avstrija misli ob tem praktično ter ima na stežaj odprte meje ne samo za italijanske delavce, temuč tudi za italijanske vole. Tako se goji vzajemnost trozveze. Italijani žro naše lastavice, druge drobne ptičke in tudi zelene žabe, mi pa italijanske vole.

Poslanec Dobernig je hotel tudi Nemčiji izposlovati posebnih ugodnosti v imenu trozveze. Predlagal je v državnem zboru neposredno zvezo brzovlakov med Trstom in Berlinom. Nemčiji bi izkazali s tem posebno uslugo, ker bi dobila iz Trsta po najkrajšem potu — kugo.

Še manj je ustregel nemškemu cesarju poslanec Stein, ki je predlagal, naj se da Nemčiji stara krona z rokavicami

H o h e n s t a u f o v. Hohenzollernci imajo navzlic vsej zgovornosti in navzlic vsestranskemu diletantizmu le premajhne glave in prekratke roke za to starino.

Bogu bodimo hvaležni, da je ta mesec skoraj vedno oblačno, sicer bi videli ponoči tako utrinjanje zvezd, da bi bilo strah vseh praznovernih ljudi. Bajje napoveduje tako utrinjanje kugo in lakoto! Neumnost! V srednjem veku je bilo tako napovedovanje seveda potrebno. Marička, še malo cvička!

B.

Pravi hudič.

Bisagar:

Mežnar, o nesrečni mežnar,
danes zopet si pijan!
Prošnje, grožnje, opomini —
vsi pri tebi so zaman!
Slabši si kot Hadži-Loja,
nego v gozdu divja zver;
menda ti čepi v želodcu
sam rogati Lucifer?

Cimbingelj:

Res, gospod, rad vino pijem
— saj je vince božji dar —
da bi temu oporekal,
ne prihaja mi na mar.
Vendar v širnem mi želodcu
ni naseljen vrag-rogač,
dasi nosim ga že dolgo
v desnem žepu svojih hlač!

Bisagar:

Mežnar, se ti morda blede?
Kaj si rekel, da imaš
v žepu?

Cimbingelj:

Črnega hudiča!

Bisagar:

To je velikanska laž!
Da razkrinkam te na mestu,
slušaj modri moj ukrep:
semkaj stopi, da preiščem
tvoj usodepolni žep!

Cimbingelj:

Prav. Tu notri poiskajte,
če vam morda ni v nečast,
škodovati pač ne more,
ker pošast je moja last.

Bisagar:

Naj posežem... Ha pijanec,
v žepu je praznota! — Nič!

Cimbingelj:

Vidite, častiti oče,
saj to ravno je — hudič!

Z.

Kaj nam pa morejo?

Korle Bisagar, oče konsumarjev, so dober pastir; radi pasejo „fuksa“, zaeno pa bero brevir. Prebirajo ga pa še rajši takrat, kadar kakšna Micka pometa v cerkvi. Kadar so „v rožcah“ — samo enkrat na dan — pa prav radi zakrožijo med svojimi devetimi Mickami: „Al me boš kaj rada imela! . . .“ Ni čuda, če romajo „device“ vsako leto tja ob morje ali ob Ljublanico k „vajam“. Včasi pa zapoje gospod tudi toie:

Alle schwarzen Brüder leben so wie wir:
Legen sich besoffen nieder,
Stehen auf und saufen wieder,
Alle schwarzen Brüder leben so wie wir!

Kaj nam pa morejo?

Salto mortale.

Med Daničarji.

— Toliko poslancev, ki nas navdušujejo za vero in ideale! Krasno je bilo! Tako lepega večera še ni doživela „Danica“.

— Resnično, jaz tudi še ne! Ali si ti sam prišel domov? Satyr.

Žalosten vzdih.

Dr. Šusteršič (ko ga je razdelal posl. Stein):

Da se mora človek vedno zadeti ob kakšen kamen! F. Pl.

Oglas.

Ker bi po govoru klerikalnega poslanca marsikateri č. državnozborski zastopniki S. L. S. včasi radi zamenjali svojo kožo, se usoja podpisani ponujati sledeče blago prve vrste:

1.) slonovo kožo; ne prodere je noben „Osin“ pik;

2.) hipopotamovo kožo; če jo potegneš čez ušesa, ne čuješ niti protestov obmejnih Slovencev;

3.) krokodilovo kožo; zelo primerna strankarjem, ki se hočejo vtihotapljati na liberalne shode. —

Janez Spak

parlamentarni stroj. mojster.

Večna grešnica.

Kmet: Zakaj pa se hodi Urša vsak teden izpovedovat našemu kaplanu?

Mežnar: Kadar se izpoveduje, dela ob enem zopet nove grehe!

Miloš.

Kandidata Sladkousta javni in tajni govor.

Glasno: Velecenjeni volilci! Blagor deželi, kjer prebivalci-davkoplachevalci upoštevajo prave zasluge tako kakor vi! Ako bi pozvalo vaše zaupanje — proti mojemu namenu — mene in me izbralo za to, da rešim častno nalogo in da žrtvujem v parlamentu vse svoje slabe moči blaginji tega volilnega okraja, potem bi gotovo napel vse sile, da bi se izkazal vrednega tega blagohotnega zaupanja. Najlepše plačilo za vse moje te-

nihče, nego vi, magarci! Tu imejte torej zahtevano govoranco!

Glasno: Najprvo naj omenim, da morate vsi priznati mojo odkritosrčnost in naj že kakorkoli sodite o mojem programu!

Zase: Kajpada pričakujete, da vam bom obetal tukaj vse mogoče. No, z obljubami ne bom skoparil in obljubim vam toliko in takega, da se vam bodo cedile vsem sline!

Glasno: Vse moje misli, vse moje stremljenje, vse moje delo bodi posvečeno povzdigi občnega blagostanja naših lepih

si ne bom belil glave po odsekih itd. To prepuščam drugim, ki so zadosti neumni za to!

Glasno: Kaj da hočem, naj povem kar kratko: vse za narod, zase nič — to je moje geslo!

Zase: Kaj da hočem, to bi si vi, šalobarde, lahko mislili sami, ako ne bi bili tako zabiti! Na posetnici hočem imeti naslov državnega poslanca; moji znanci naj se mi klanjajo in žlahta naj jeclja ponižno: „Naš Sladkoust je visoka živina!“ Kaj da hočem? Čast in denar pa malo dela!

Glasno: Nikakor nočem več zloabljati vaše potrpežljivosti. Zato naj končam svoj skromni govor s tem, da se kar najtopleje priporočam vaši blagonaklonjenosti, velecenjeni volilci!

Zase: Kmetavzarska sodrga! Mislim, da sem vam klobasal že zadosti. Preveč sem žejen; skrajnji čas je, da odprete svoje skrbaste goflje in zatulite: „Živio naš kandidat Zlatoust!“

S Krasa.

Nadučitelj g. Vuga še vedno živo-tari, toda poginiti mora vkratkem; zato prosimo vsa inkvizitorska srca potrebnih prispevkov, da si nabavimo žebļjev za križ. Nikakor nočemo za take reči načenjati kapital mrtve roke. Les za neotesani križ nam da iz posebne naklonjenosti načelništvo kakšnega konsuma; za to se mu že sedaj zahvaljujemo najtopleje.

Prispevke prejema

ravnateljstvo za zobotrebnike
v Šmihelu.

Majhen razloček.

Stari Rimljani so nosili znake:

S. P. Q. R.

(Senatus populusque romanus.)

*

Novodobni Rimljani se nadejajo zmage z geslom:

S. P. V. R.

(Spovednica, pridižnica, volilna reforma.)

F. Pl.

Lahka pomoč.

Dr. Žindra: Kmalu bodo volitve in treba se bo potruditi, da dobimo Žire v svoje roke. Toda kako, kaj misliš?

Jeglič: To naj te ne skrbi, prijatelj! Golaša bo treba, golaša!

Dr. Žindra: Toda, kje bi dobili potrebnega denarja zanj?

Jeglič: Prijatelj, zakaj vprašuješ tako otročje? Treba je samo par „ofrov“.

Miloš.

žave in napore pa bi mi bila — hvaležnost velečastnih gospodov volilcev! — Najlepši cvet konstitucionalizma, velece-njeni gospodje volilci, je pač prijateljsko občevanje volilcev s kandidatom!

Zase: Oslu neumni! Žalibog je že taka navada, da mora sklobasati vsakdo par govoranc, kadar kandidira. Najlepša plača mi bodo dijete; ali naj se vozim zastonj na Dunaj in domov?

Glasno: Dovolite torej, da tudi jaz položim skromno žrtev na žrtvenik mile domovine in izpregovorim par besedi.

Zase: Po vsaki ceni hočem v državno zbornico. Ob tem mi ne more pomagati

krajev. Nobena težava, nobena zapreka, nobena še taka ovira mi ne bo prehuda, da je ne premagam. Boriti se hočem noč in dan za svete pravice svojega iskreno ljubljene, teptanega in preziranega naroda slovenskega. Srečen bom, ako dosežem hvaležnost svojih volilcev, ki poročete: „To je vrl poslanec!“

Zase: Seveda si mislite, mulci, da bom tratil vam na korist čas in moči s sitnim delom za državno zbornico? Hehe, o tem se mi niti ne sanja ne! Koder bo kakšen banket, koder bo kaj dobrega jesti in piti, koder bo kaj zabave, tam me gotovo ne bodo pogrešali! Nikakor pa